

D'El Caso' als festivals 'negres'

Cartell promocional del Lloret Negre EPA.

Avui amb Jordi Grau, el meu company d'autoria del Sense càstig, participarem al festival Lloret Negre. La nostra taula rodona, la que clourà la jornada, l'han titulat Com es dibuixa la realitat? Conversarem amb l'inspector de la Policia Local Joaquim Martín i ens moderarà, qui si no, David Fernández, introduït en el món del gènere negre de la mà de l'amiga i escriptora Angelique Pfitzner, incansable comissària de l'esdeveniment. No és el primer cop que participo al Lloret Negre. Hi vaig ser amb el Terra de crims, aquell compendi de relats curts de ficció de deu autors diferents; un altre any amb el forense Narcís Bardalet (que va encisar el públic); hi vaig tornar el 2021 parlant del periodisme de primera mà amb els col·legues Jordi Grau i Enrique Figueredo i l'any passat debatent sobre De la realitat a la novel·la negra amb diversos autors. Els darrers temps, arran de la publicació de dos llibres basats en fets reals (El pantà maleït Sense càstig) he fet ruta per molts festivals

d'aquests anomenats negres: Tiana Negra, BCN Negra, Cubelles Noir, El Segre de Negre, Vilassar de Noir, Taradell Negre, Ceba Negra de Figueres, Sang Cugat..., trobades de Viles dels llibres, presentacions en llibreries, clubs de lectura, xerrades en universitats, etc. Em falta anar a Susqueda, on Òmnium Cultural i el Gremi de Llibreters de Catalunya havien organitzat (ells, no pas jo ni la meua editorial) una de les seves rutes a escenaris reals de novel·la, dins dels actes de la Setmana del Llibre en Català, però els organitzadors van suspendre o ajornar l'acte per recomanació de l'alcaldesa del municipi, Eva Vinyoles, que va esgrimir motius de seguretat per als assistents.

El cas és que en tots els fòrums en què he participat, darrerament fent duet amb Jordi Grau, ens hem trobat un públic que té un gran interès per la crònica negra, ara en diuen true crime, però es refereixen als successos, un interès que fa anys semblava que no existia. I sobretot la gent està molt interessada per conèixer les interioritats d'aquest ofici de periodista. En les xerrades en Grau i jo ens esplaiem a explicar que estem orgullosos de fer crònica negra, que relatant històries de crims i morts, en realitat, estem relatant la vida i retratant moments històrics, que les cròniques de fa unes dècades acabaran sent la base dels historiadors del futur... A en Grau li agrada molt recordar la frase que un dia va pronunciar Albert Camus: "El periodisme és el primer esborrany de la història." Expliquem que la feina del periodista paradoxalment cada vegada és més difícil malgrat la proliferació de gabinets de comunicació i portaveus perquè et col·lapsen de missatges i no ens queda temps de destriar el gra de la palla i analitzar, contrastar i aprofundir aquelles informacions que ens arriben bones i mastegades. Són interessades. Reflexionem sobre els motius per què ara sembla que aquest periodisme de gènere negre tingui molt més èxit que no pas fa quatre dècades, quan nosaltres vam començar a picar pedra en aquest món. Remarquem que la secció de successos és aquella que tothom vol llegir però ningú hi vol sortir. I recordem aquella llegendària publicació del segle passat: El Caso. Resulta que si preguntaves ningú llegia El Caso, però la realitat és que se'n venien centenars de milers d'exemplars. Algú el devia llegir! El que ha passat és que els adeptes al gènere negre han sortit de l'ombra, la feina dels periodistes de successos sembla que s'ha revalorat i els festivals del gènere proliferen com bolets. Que duri!

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 04-06-2023, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 04-06-2023, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2297121-d-el-caso-als-festivals-negres.html>